

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra . 60 fillér
3 óra . 1.80 fill.

Vidéken:

1 óra 1 kor. 20 fillér

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Deák Ferencz-u. 18. sz.,
hová minden levele-
zés és egyéb küldé-
mény czimzendő.

Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Rablógyilkos czigányok. — Véres családi dráma.

A farizeusok.

Kolozsvár, jul. 8.

(Sch.) Fontos, sőt életbe vágó azon kérdés, hogy az ember állampolgári, családapai tisztén és ugyis mint *szakember* betölti e egy hivatását, hogy ezenkívül a társadalmi életben is számottevő lehessen.

Sokan igen sokan vannak, akik legyőzhetetlennek látszó akadályokat küzdenek le azért, hogy eljussanak ahoz a fokhoz, melynél elértnek látják céljukat és viszont sokan vannak olyanok is, kik *akadály nélkül* jutnak a paruatusra.

Ama törekvést kifejtő és e *semmittevés* színvonalán mozgó csoport között *egy harmadik* is áll, melynek tagjai a szükséghez képest teljesen egyéniségünkhöz illő dolgokkal és mesterfogásokkal, majd ennek, annak a csoportnak kísérik meg utját szegni, de bámulatba ejtő talpnyalásaikat mindig az erősebb félnek ajánlják fel.

E neutrális után haladó csoport nemes tagjai mindenütt ott vannak, a hol *becsület* adni, vagy *venni* kell... Ott vannak az erények piacán, ahol gyalázatos aknamunkájuk egy áldozatának láttára az ékesszólás, az erkölcs biráskodás az álpolitika a népszerűség látszatával szeretnék *elpalástolni önző érdekeiket*.

Ugy politikai, mint társadalmi életünkben valóságos szektává nőttek ki magukat ezek az alakok, ezek a *farizeusok* s lépten nyomon utunkba akadnak, bár a velünk való találkozást — *mint a bojtortját* — kerüljük.

Ott ülnek, ott sütkereznek a társadalom népszerűség fényében s rövid a szem gyöngö a tekintet

arra, hogy ténykedésük indító rugóit kifürkészessük.

Sokan, mondhatni mindenki, még a *nem* „beamterek“ is legalább elvileg megegyeznek abban, hogy a *farizeusok* akna munkájának háttérében ott setétlik a *személyes* érdeks megghiusult szándékuk miatt bosszuért lihegve, nem rettennek vissza a ferfi erényeket lealacsonyító, sárba tipró eszközök alkalmazásától sem, csak hogy megbosszulva lássák azokon azokat a sérelmeket, melyeket épen *azokért* kellett elviselniök.

Ezek a *hétköznapi* alakok aztán mindig kapnak módot, alkalmat és időt, hogy a kiszemelt áldozatok ellen folytatott, ideig-óráig félre tett harcot az ellenfél részéről tanusított *abszolút ignorálás* dacára fölvegyék s szítják a harcz parázsát mindaddig míg ellenfelünknek legszentebb kötelességét, a közszolgálatára felesküdt akaraterejét, törekvését, el nem hamvasztja a láng. e gyilkos elem.

Ök így gondolják, de másképp gondoljuk mi.

Kolozsvárt is tekintélyes számot öltöttek a farizeusok. Hónapok óta gyönyörködhetünk eredménytelen munkájukban s az ok — hogy mind eddig nem tettünk említést róluk — abban rejlik, hogy a pusztuló félben levő szektából, hála istennek, csak még egykettő várja végóráját.

A kőmivesek mozgalma.

A pénzeszsák áldozatai.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, július 8.

Említést tettünk arról a mozgalomról, melyet a munkanélküli kőmivessegek kezdeményeztek s melynek „látszólagos eredménye“ az lett, hogy több

tagu küldöttség fölkereste városunk polgármesterét, hatna oda, hogy az építő-mesterek idegen munkások helyett helyi kőmivessegeket alkalmazzanak.

Dr. Nagy Mór helyettes polgármester, bár hivatalosan nem volt joga a közbenjárásra, egy bizalmas jellegű értekezletet hívott össze, melyen mint elnök és egybehívó, terjedelmesen ismertette az ügyet. Az értekezlet nem hozott a munkásokra nézve kedvező határozatot.

Az eredményt *Boross S.* tag összegezte abban, hogy nem a vállalkozók az okai a munkanélküliségnek, hanem maguk a munkások, kiket engedetlen, elégedetlenségük miatt nem szívesen alkalmaznak a mesterek.

Az értekezletnek eredménye jótanács, biztatás, de nem a helyzet javítása volt. Tudtuk mi azt akkor is, hogy a munkások nem fognak megelégedni az üres ígéretekkel, tudtuk, hogy a munkások már annál felvilágosodottabbak sem hogy kenyeret lássanak kapni maguk és családjuk részére ebben a határozatban; tudtuk, hogy a munkások, kérés helyett *követelni* fogják azt, a mit 130 éhező munkanélküli társuk hangoztatott a polgármester előtt.

És így történt. Tegnap reggel, kezet szorítva a munkában levők kereset nélküli társaikkal, nagy csoportba tömörültek s a most épülő igazságügyi palota majd a reformatus collegium épületénél dolgozó társaikkal csatlakozása után, szakegyletük udvarára gyűltek.

Az elégedetlenség meghallgatták Kőváry Sándor és Vigh Péter egyleti titkár beszédét, melyet folytonos „munkát, igazságot követelünk“, „nem dolgozunk addig, míg munkástársainknak nem adnak alkalmazást“, „az adót felhajtják, akkor intézkedjenek, hogy munkát kaphassunk“; ilyen és ehhez hasonló kiáltásokkal szakították félbe.

Oriási elkeseredettség uralkodott az összes helybeli kőmivesek között, mely arra indította őket, hogy elhatározták, hogy a míg a *munkanélkülieket nem állítják munkába, addig* a mun-

kában levő *kolozsvári kőmivesek sem fognak dolgozni*; azután példás rendben eltávoztak, hogy a közös megegyezéssel ma reggel 5 órára kitűzött gyűlésen megint résztvegyenek.

Ennyit a mozgalomról. És most elengedhetetlen kötelességünknek tartjuk — az igazság szemelött tartásával — latba vetni ama értekezlet határozatát, különösen azt a pontot, a melyben a munkanélküliséget a munkások engedetlen, elégedetlenségével okolták meg egyes mesterek.

Nem hisszük, nem tudjuk, nem akarjuk elhinni azt, hogyha a munkások megfelelő díjazásban részesítenék munkásikat, elégedetlenek volnának azok. Hogy nem engedetlenség, hanem *finanziális érdek* játszta a „puszta ígélet határozatban“ a szerepet, e föltevést megerősíti az a körülmény is, hogy a vidéki munkások majdnem félszázévi díjért végzik ugyanazt a munkát, a mit a helyiek.

Az idegen munkások tehetik azt. Mind legényemberek, míg a kolozsváriaknak legtöbbjének a családfenntartási hivatás nehezedik vállaira.

Egy nagyon is megszívlelendő tanácsot adunk a munkaadóknak.

E mozgalom, mely esetleg országos jelleget ölthet, csak úgy lenne megszüntethető, ha megadatnék a munkásnak az, a mit *joggal* megkívánhat magának: *a munka és megfelelő napi-bér?*

Ötször házasodott.

Angolországban egy Borges Emil nevű ember egész sorát a szélhámosságoknak követte el. Különösen a házassági szédésekből produkált kiválót.

A derék férfiú még a házaságtól sem riadt vissza és vagy ötször kötött különböző hölgyekkel, különböző helyeken egy életre szóló örök frigyét. Rendesen az esküvő után néhány héttel azután a hozomány-nyal kerekét oldott.

Ezt a veszedelmes szélhámost most New-Yorkban, az angol hatóságok megkeresésére, letartóztatták. Irataiban gróf Borg-hese, dr. Blum Emil, dr. Berger

Ferencz nevekre szóló névjegeket találtak.

Letartóztatásakor egy hölgy volt a kíséretében, a ki szintén egyike volt becsapott áldozatainak.

A női szabók győzelme.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, július 7.

A nőszabók tegnap délután a mesterek jelenlétében gyűlést tartottak, melyen kimondták a sztrájk befejezését.

Pollacsek József ismertette az eddigi tárgyalások eredményét. A munkaidőt egy félórával meg rövidítették, az órabért 20 fillérral felemelték, kivitak egy műhelyrendet, többet most nem lehetett elérni. Kijelenti azonban a jelenlevő mesterek előtt, hogy a munkások nem mondanak le a tíz órai munkaidőről, s alkamas időben ismét bérharezba fognak lépni. Felhívja a kismestereket, hogy ne munkásaik ellen küzdjenek, hanem közösen a nagytőke ellen.

Kohn Vilmos felteszi a kérdést, elfogadják-e a békét.

A gyűlés a békét egyhangúlag elfogadta s kimondotta, hogy a nőszabók a sztrájkot beszüntetik.

Ehrenfeld Miksa a sztrájkoló munkások nevében köszönetet mond a sztrájkbizottságnak, hogy érdeküket férfiasan megóvta s ügyüket önfeláldozással győzelemre segítette. Hétfőn megkezdik a rendes munkát.

Lelketlen szülők.

Gyermekkinzó mostoha.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, július 8.

A francia rémregények alakjai elevenődnek fel emlékünkben, ha egy pillantást vetünk azokra a lelketlen szülők csoportjára, akik megtagadva minden reájuk rótt kötelességet oly dolgokat követnek el, melyeket csak a rémregények írónak csapongó fantáziája teremthet.

Az újabb időben már nagyon is megsaporodtak azok a lelketlen szülők s a borzalomtól sietve futjuk át a napi krónikát, hogy nem-e olvasunk egy újabb gyermekkinzásról?

Megdöbönt az a kegyetlenség, melyben ezek a minden emberi érzésből kivetkőzött teremtetések gyermekeiket, saját vérüket részesítik.

A napokban is történt egy eset s a rendőrség, miután a bűnös anyától a szokásos kérdésekre feleletet nyert, szabadon bocsátotta őt, további intézkedésig. Most kérjük — helyes eljárás-e ez? Az az anya, sulyos bűnnek tudatában, olyan esztelen volna, hogy bevárja a törvény elé való állítását?

Kérdésünkre igen könnyen, egy rendeletre hivatkozva, megadhatnák a feleletet.

Váltóztatni kell hát az ilyen rendeleten, hogy mielőtt a lelketlen szülőre az igazságszolgáltatás emberei reá mondanák a „bűnöst“, ne menekülhessen biztos helyre, ahol már — ha csak az égi bíró nem itéli úgy, — nem kell bűnhődnie.

Ilyen lelketlen teremtetéseket vádol az a levél, a melynek alapján jelen cikkünket írjuk.

A magy. kir. dohánygyár közelében egy család lakik. Az anya *mostoha* s míg a 13 éves kislány atyját fáradtságos napi munkája elszólítja a háztól, addig az anya a legkegyetlenebb módon bánik mostoha gyermekével, a ki a sok **kin és a kiállott sanyargatás következtében oly fejletlen, mint egy 5-6 éves kis gyermek.**

Mi tudjuk, de nem nevezzük meg a szülőket; hanem elvárjuk a rendőrségtől, hogy már csupán a humanizmus iránti tekintetből is fűrkéssze ki s érdeme szerint büntesse meg e kötelességeikről teljesen megfélemedezett teremtetéseket.

Rablógyilkos cigányok.

Vakmerő rablógyilkosság történt Gyékényes községben. A hét elején egy sátoros cigánykaraván telepedett meg a falu alatt, a melynek tagjai csakhamar elárasztották a községet; minden házhoz benéztek koldulás ürügye alatt.

Az első napon nem történt semmi a cigányokkal s úgy látszik ezt az időt kémlelésre használták fel.

E hó 6-án délelőtt a cigányesapatnak öt férfi és négy nő tagja bement a faluba, miközben betértek Kohn Lipót vegyeskereskedő üzletébe is, a hol pálinkát rendeltek s a boltban elfogyasztották. Kohn aznap reggel üzleti ügyben átment a szomszédos Pereg községbe, ennélfogva az üzletben csak fogyasztották, két cigányasszony kiment az utcára s onnan kémlelték, hogy ki van bent Kohnéknál.

Miután meggyőződtek, hogy a házban egy nőcseléden kívül más ott nem tartózkodik s ezt a boltban maradt cigányokkal is tudatták, egyik férfi a két nővel távozott, az utcáról bementek az udvarra s a szolgálót, ki a kamrában foglalatoskodott, lefoglalták és a száját bekötötték. Ezalatt a boltban maradt cigányok megrohanták Kohnét, bevonszolták a szobába s miután a boltajtót előbb bezárták, Kohnét agyonverték s úgy a lakást, mint az üzlethelyiséget átkutatták s a mit csak összepakolhattak, magukkal vitték.

A mikor a cigányok fölpakolva távoztak, az egyik szomszéd észrevette őket s ennek a lármaára összefutottak az emberek, a kik nyomban üldözőbe vették a rablókat, kiket sikerült is nagy küzdelem után elfogni

és megkötözve bevitték a községházára.

Ekkor tudták csak meg az emberek, hogy a rablók Kohnét agyonverték, kit már akkor halva találtak. A elfogott cigányok: Marucza Antal, Marucza Tódor, Borsa Miklós és Borsa Péter, valamint ezek feleségei. A vizsgálóbíró és a királyi ügyész másnap érkezett a helyszínére és a vizsgálatot vezetik.

Radikális tisztviselők.

Fenyegető körlevel.

Kolozsvár, július 8.

A magyar anarkisták nem állanak egyedül már, mintájukra megalakult a magyar Radikális-köre a tisztviselőknek. Hogy kik ők és merre van hazájuk, az eddig még ismeretlen, mert egy fővárosi laphoz beküldött körlevelük azt nem árulja el. A postabélyeg azt mutatja, hogy Nagy-Szöllösön adták fel. Nem kicsinyes eszközökkel dolgozik, az bizonyos, radikálisan akar minden kérdést megoldani, mint illik is a radikális tisztviselők köréhez. Ők már a miniszterektől nem is kérdeznek kevesebbet, csak hogy vizket a nyakuk vagy sem. Danton úgy látszik Nagy-Szöllösön ütötte föl sátrát, amely kissé szegényes, de hát később talán másra is telik. Az egyébként elég nagyhangu, de minden komolyság híján szükölködő körlevel így szól:

Kartárs ur!

Erélyesen védjük ügyünket, minden téren bojkottáljunk, ki nincs velünk, az ellenünk!!!

Csak arra a hírlapra fizessen elő, mely ügyünket folyton és erélyesen szőnyegen tartja, most láthatjuk, melyek az állam szubvenzionált bérszolgái.

Vonuljon vissza minden jótevékenységi és kulturintézménytől és ha a szeptemberi kongresszus nem hozna azonnali segítséget, október 1-én szüntessék be a munkát.

Ágyura mindig van pénz, de nekünk akarat nélküli rabszolgáknak nincs. Bojkott minden téren! Küzdelem a végletekig, erős összetartás!!!

Öt más városban lakó tisztviselővel közlendő.

Kérdezzük a miniszter uraimékat, nem vizket-e a nyakuk? Félre a csuszás-mászással, elég volt eddig, a militarizmus telhetetlen gyomrában látni a mi keserves munkánk gyümölcsét.

Ne kérjünk, követeljünk, ha nem adnak, adjunk mi, hogy érezzenek a magasba is.

Radikális tisztviselők köre.

A szegény ember becsülete.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, július 8.

Ha végig tekintünk a jelenkor családi drámáinak statisztikáján, úgy megdöbbenve konstatáljuk,

hogy a legtöbb családi dráma előidézője a házasság felek valamelyikének erkölcsi hibája.

A férj megszegi az egymásnak fogadott esküt s a nő, talán megtorlasként, szeretőt keres magának.

E bűn nemcsak a művelt, de a műveletlen osztályban is nagy tért hódított már s követőinek száma napról-napra mind elrémitőbb arányban gyarapszik.

A társadalom és közvélemény aztán rendesen meghozza a maga ítéletét e teremtetésekre, de ennek dacára sem látszanak megszünni, vagy némileg is csökkenni ezek a bűnös üzelmek, melyek csak a legritkább esetben nyernek tragikus megoldást.

Egy ilyen bonyodalmas eset utójátékának színhelye volt tegnap délután a felsővárosi kétvízköz egyik rozoga külsejű háza. Az eset maga eléggé jellemzi a „szegény ember becsületét“, aki ily esetben talán sokkal érzékenyebb egyik-másik „urnál.“

Kosztán Jóska, Ruz Péter és Ruz Anna az eset hősei.

Kosztán, három év óta él a szép Ruz Annával vadházasságban s viszonyuknak két gyermek a gyümölcse.

Az utóbbi hetek óta a szomszédok azt suttogták, hogy a fiatal menyecskének viszonya lett volna Ruz Péterrel, ki mint legényember — egy fedél alatt lakott Kosztáékkal.

E hír mind jobban és jobban terjedt míg a házigazdának is fülébe jutott. Kosztán egy darabig szótlánul tűrte az utczagyerekek arczátlan vigyorgását, de később, mikor a gyerekeit is hirbe hozták a gonosz nyelvek, elhatározta leszámolni a csabítóval, nejével és önmagával.

Tegnap délután elküldte gyerekeit, egy kést rejtett zsebébe oly szándékból, hogy nejét leszúrja. Kiállítására gyanútlanul eléjött a nő s karján kis gyermekével követte őt szobájába. Alig zárult be az ajtó, Kosztán elárántotta a gyilkos szerszámot s azzal villámgyorsan neje felé szurt. A nő jobb felső karján kisebbszerű sérülést szenvedett, mire éles sikoltása figyelmessé tette a szomszédokat, akik a következő pillanatban már feltörték az ajtót s mielőtt a becsületében sulyosan érintett ember nagyobb kárt tehetett volna — ártalmatlanná tették.

A sérült asszony sebét egy közeli orvos kötözte be.

Elzárták a rendőrséget.

Az angol trónörökös pár sorra látogatja az angol gyarmatokat, most Ausztráliában jár. A fogadás előkészületei sok munkát adnak a hatóságnak s ehhez hozzájárul természetesen, hogy gondoskodni kell a fejedelmi vendégek biztonságáról is. Kép-

zelhető ily körülmények között az illetékes hatóságok izgatottsága, a mikor jelezték nekik, hogy az Adelaideba érkező Ormuz hajón egy sereg olasz anarkista érkezik Ausztráliába.

Alig kötött ki a hajó, nem is engedték közelebb a parthoz mint négy mértföldnyire, már egy sereg rendőrtisztviselő és rendőr lepte el a hajót, hogy az utasokat megvizsgálja. Velük jöttek a vámtisztviselők és vagy egy tuczat ujságíró.

A szegény utasokat, különösen az olaszokat, alaposan kikérdezték, de hiába, mert nem akadtak nyomára a veszedelmes anarkistáknak.

Ehelyett a szokatlan vizsgálatnak váratlan eredménye lett.

Az egyik matróz ugyanis az alatt az idő alatt, míg a rendőrök a hajon voltak, megbetegedett és a kikötő orvosai megállapították, hogy fekete himlője van.

A diagnózisnak az lett az eredménye, hogy nemcsak a hajó ötvenhat utasát, hanem a rendőröket, vámtisztviselőket és ujságírókat, összesen hatvan-négy embert, a hajóval együtt vesztegzárba küldték és nem engedték meg nekik, hogy a hajót elhagyják.

Hiába protestáltak a rendőrök, hogy szükség van rájuk, mert az angol trónörökösre kell vigyázniok, ott tartották őket.

Most már elérték azt, hogy az nincs, ki őrizze az angol trónörökösöt, mert a rendőrség — zár alatt van.

H I R E K.

— **Személyi hir.** *Szvacsiná* Géza polgármester ma megkezdte szabadságát s a reggeli 1/27 órakor induló vonattal el is utazik a Szliácsi fürdőre.

— **Ablak betörések.** Kolozsvárt ismét divatba kezd jönni az ablakbeverés. Tegnap éjjel a Wesselényi-Miklós és Sétatér utcákban, valamint a Széchenyi-téren több ablakot vertek be. A rendőrség többeket le is tartóztatott azok közül a kiket az ablak betörésen rajta értek. Így *Mezey* Károly asztalossegédet, *Kondász* Béla rajzoló, *Rácz* Mihály és *Major* Józsefet, akik az inspekcziós tiszt előtt be is ismerték tettüket.

— **Vereskedések az éjszakában.** Az ittaság következtében garázdálkodó alakoknak mindig megvannak a maga áldozatai. Így tegnap éjjel *Balla* János szabót utközben ismeretlen részeg alakok támadták meg s fejét be is törték, úgy hogy sebeit a mentőknek kellett bekötöztetni. A másik áldozat *Adorján* Károly ácsmester volt, kit *Török* János eszmadia ivás közben egy üveggel úgy fejbe kollintott, hogy az meg hasadt. — Ugyancsak tegnap éjjel *Demeter* József ittas fővel *Janka* István sánczgrádics alatti lakására tört s az ajtó bezuzása után a szobába hatolva *Jankát* agyonakarta verni, úgy hogy csak a segítség-

gére siető szomszédok mentették ki a rabiátus ember karmai közül.

— **Részeg a szegények házában.** Tegnap délután *Batiz* János szegények házában elhelyezett öreg ember igen sokat talált feltölteni a garatra. Ittas állapotában be ment az intézetbe és itt társait kövel dobálni majd pedig a felügyelőt szidni kezdte, csak a közbelépő rendőrök vetettek véget e kinos incidensnek.

— **Lopások.** Tegnap *Gréd* Lajos asztalostól mulatozás közben elloptak 6 koronát. *Wajulás* György napszámostól pedig alvás közben 12 koronát emelt el egy ismeretlen tettes.

— **Mulatság.** A kolozsvári közműves segédek szak- és temetkezési egyesület saját könyvtára javára 1901. július 13-án szombaton este a Lövölde összes helyiségében zártkörű nyári táncvigalmat rendez. Belépti díj: Előre váltva 1 kor. 60 fill, este a pénztárnál 2 korona. Családjegy 3 személyre 4 kor. minden további személyjegy 2 korona. Jegyek előre válthatók *Viz-uteza* 1 szám alatt. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A zenét *Czakó* Sándor zenekara szolgáltatja. Kezdete este 8 órakor.

— **Pályázat építkezésre.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara az építő iparosok tudomására hozza, hogy a bethleni kir. járóshíróság épületének bővítésére a deési kir. törvényes 1633 szám alatt pályázatot irt ki. A vállalkozni kívánók ajánlataikat a deési kir. törvényes elnöki irodájához czimezve *f. július hó 31-ig* nyujtsák be.

— **Betörés.** Két-három napig szüneteltek városunk neves betörői. Ugylátszik, a napokban akadt bokros teendőik nagyon megviselték szervezetüket A szünet rövid volt, mert ma megint egy betöréses lopásról regél a rendőrségi inspekcziós könyv. A kár ezuttal nem oly nagy, de a „ismeretlen tettes“ ügyességét jellemzi. *Korobgyán* György tett följelentést, hogy bezárt padlásáról 30 forint (mond hatvan korona) értékben 5 drb. galambját, az a sokszor emlegetet ismeretlen tettes — ellopta.

— **Pályázati hirdetmény.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara az alábbi hirdetést teszi közhírré: A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara a nagyméltóságú Honvédelmi és Kereskedelmi Miniszter urak leiratai következtében értesíti az érdekelteket, hogy a m. kir. honvédség 1902 évi szükségletéből 16.320 pár bakkanes és 6680 pár könnyű czipó a hazai kisiparosok útján fog beszereztetni. A bakkanesok egységára páronként 10 (tiz) K. 25 fillérben, a könnyű czipóké páronként 8 (nyolcz) korona 62 fillérben van megállapítva. Pályázhatnak magánosok és al-

kalmi szövetkezetek. A m. kir. honvédelmi miniszter, hogy a pályázatot a kisiparosokra annál könnyebbé tegye, a honvédségi lábbelik szállításánál ezen túl a szerződéses kötéstől és az óvadék letételétől eltekintve és a szállítást a kereskedelmi és iparkamara előtt kiállítandó bélyegtelen nyilatkozat ellenében engedi át. A bakkanesok 1902 márczius hó végéig a budapesti honvéd főruhakaraktárba beszállítandók lesznek. Az ajánlatok legkésőbb *folyó évi augusztus hó hó 1-ig* alólikt kamarához okvetlenül benyújtandók, a hol részletesebb felvilágosító adatokat és a feltételeket is megtekinthetni. Kolozsvár, 1901. július hó 4-én. Kereskedelmi és iparkamara. *Benigni* Sámuel alelnök, *Gámán* Zsigmond titkár.

— **A vizilovak.** Csinos s nem mindennapi jelenetnek lehettek szemtanui tegnap délután a sétatéren üdülő emberek. A tavon két ur csolnakversenyt rögtönzött s miután A. urat nagyon sértette az, hogy a gyengébb szervezetű B. ur lett a győztes, egy ügyesen irányzott lökessel fölborította ellenfelét. B. ur, életét veszélyben látva, megragadta A. ur csolnakját a minek természetes következménye az lett hogy a bajtárs is fölborult. — Nyakig vízben folytatták a pofozkodást míg egy rendőr a verekedők közé evezve szét nem választotta őket.

— **Elfogott család.** Tavaly május végén a szegedi árvaháznál furfangos csalásnak jöttek a nyomára, a melyet *Vékes* Endre könyvvivóségi díjnak követett el. Nyugtákat hamisított és ezek közül hetet be is váltott. Ezzel a manipulációval 1080 koronával károsította meg a várost és a feleket. A mikor a csalást fölfedezték, *Vékesnek* már hült helye volt. A napokban ismerték föl a detektívek Budapesten és rögtön elszállították Szegedre az ügyesség börtönébe.

— **Dráma az erdőben.** *Molnár* János nagyradai kanász egyformán gyűlölte és szerette *Sipos* József alsórajki kanász szép feleségét, akivel már régóta szerelmi viszonyt folytatott. Gyűlölte azért mert a bűnös asszony váltig biztatta a szerelmes legényt, hogy ölje meg vén urát, így aztán zavartalanul él-nének egymásnak. *Molnár* János menekülni akart az asszonytól, mert úgy hitte, hogy ördög-lélek lakik benne, aki az ő meg-rontója akar lenni. A napokban aztán újra találkoztak a felső-rajki erdőben, ahol az asszony megint előállt borzalmas kívánságával, mire a legény annyira dühbe borult, hogy *Siposnét* a földre teperte és késével elvágta a nyakát. *Molnár* a nagykanizsai szolgabíróságnál önként jelentkezett. Az asszonyt haldokolva szállították a nagykanizsai kórházba.

— **Felülfizetések.** A kolozsvári ácsegédek szakegyületének

tánczvigalmán felülfizettek az alábbiak: *Asztalos* Mihály 2 k. 60 fil. *Balázs* József, *Beresár* János 20—20 fil. *Bokor* István, *Bányai* Sámuel, *Csek* József, *Fehér* Miklós 2—2 kor. *Gyulai* István 4 kor. *Hancz* Antal 20 fil. *Kalló* János 1 kor. 40 fil. *Kovács* Zsigmond 1 kor. N. N. 40 fil. *Tárkányi* Márton 20 fil. *Turós* József 50 fil. *Mázsa* Péter, *Peternák* Sándor 40—40 fil. *Vig* Péter 20 fil. *Püspöky* Miklós, *Békésy* Kálmán, *Szegedi* Zoltán 2—2 kor. *Cséh* András 5 kor. *Hegedüs* Sándor 10 kor. *Téglás* Károly, *Györgyfalvi* Miklós 2—2 kor. *Gerstenbrein* Tamás 4 kor. *Popovits* Sándor 5 kor. *Szász* József 6 kor. *Kiss* Lajosné 2 kor. *Bonya* József 4 kor. *Czipész* szakegyületi küldött tag 1 kor. *Asztalos* Isván 5 kor. *Adorján* Károly, id. *Déesej* Ferencz, *Marosán* János 4—4 kor. *Bindász* József 10 kor. *Hintos* László 5 kor. ifj. *Déesej* Ferencz 4 kor. A felülfizetőknek ezuton is hálásköszönetet mond a rendezőség.

Nyári mulatságok.

Julius 13. Közműves szakegyelet mulatsága.

„ 14. Kis- és középkereskedők mulatsága.

„ 21. Nyomdász tánczmulatság.

Aug. 3. Ipartestületi mulatság

Táviratok.

Egy rablógyilkos rémtette.

Budapest, jul. 7. A főkapitányság tegnap délelőtt Komáromból a következő táviratot kapta: E hó 2-án éjjel *Domasiuce* községben ismeretlen tettes behatolt *Tomacek* Imréné, egy vagyonos nő házában. Az asszonyt **alvásközben agyonszurta** és a szekérből 8460 korona készpénzt, 10,000 koronáról szóló takarékpénztári könyvet **rabolt el.** Valószínű, hogy a takarékpénztári könyvecske kiváltására Budapestre jött. A rendőrség megtette a lépéseket a rablógyilkos kézrekerítésére.

Véres családi dráma.

Páris, jul. 7. *Lix-les-Bains*-ben egy *Hochard* nevű ember a *Bristol*-szállóban meglepte feleségét, egy gyönyörű huszéves asszonyt, kedvesével, egy fiatal selyemkereskedővel. *Hochard* revolvert rántott és **háromszor rálőtt feleségére, aztán beretvájával önmagán több sebet ejtett.** A fiatal asszony súlyosan megsebesült, de az orvosok biznak a felgyógyulásában. *Hochardot*, a kinek sebei jelentéktelenek, le-tartóztatják.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
SCHABERL JÓZSEF.

